

119

MINISTRIES

“Dit document is een script van onderwijs dat is bedoeld om via video te worden getoond. In de video worden relevante tekst, dia’s, media en afbeeldingen getoond om de presentatie te vergemakkelijken. Daarom is het mogelijk dat deze tekst soms niet vlot leest of dat bepaalde teksten eigenaardig klinken. Daarnaast kunnen er grammaticale fouten voorkomen die niet acceptabel zouden zijn in literair werk. We moedigen u aan om het video-onderwijs te bekijken omdat het een aanvulling is op het schriftelijke onderwijs.”

Paulus: Het kopstuk van de Nazareners

Net zoals onze Messias, was elke schrijver van de Bijbel een Hebreëer die zich aan de Torah, de Wet van God, hield. Deze dagelijkse wandel in de Torah omvat gehoorzaamheid aan de voedselwetten, het dragen van tzietsiets, het in acht nemen van de Sjabbat, besnijdenis, en andere geboden die al lang zijn vergeten door hedendaagse Christenen, omdat ze als ‘Joods’ worden bestempeld en niet langer deel uit maken van het geloof. Dit is geen aanval op het Christendom. Het is ook geen reclame voor een nieuwe religie. We willen enkel de tweedeling laten zien tussen wat de schrijvers van de Bijbel geloven en in praktijk brachten, en wat zij die beweren de Bijbel te volgen, geloven en in praktijk brengen.

Het duurde niet lang voordat de brieven van Paulus verkeerd werden begrepen. Zijn brieven werden gebruikt om te onderwijzen dat onze Messias de Wet van God had veranderd, door een aantal geboden - die onze Schepper belangrijk vindt- af te schaffen. Petrus schrijft hierover:

2 Petrus 3:15-17

[En beschouw het geduld van onze Heere als zaligheid; zoals ook onze geliefde broeder Paulus, naar de wijsheid die hem gegeven is, u geschreven heeft, zoals ook in alle brieven, wanneer hij deze dingen ter sprake brengt. Daaronder zijn sommige zaken die moeilijk te begrijpen zijn, die de onkundige en onstandvastige mensen verdraaien, tot hun eigen verderf, net als de andere Schriften. U dan, geliefden, omdat u dit van tevoren weet, wees op uw hoede, zodat u niet door de dwaling van normloze mensen wordt meegesleept en afvalt van uw eigen vastheid.](#)

Geloof is een overtuiging en niet *alleen* dat, het is een overtuiging die ons gedrag beïnvloedt. Hoe wij ons geloof uitoefenen, is afhankelijk van het deel van de Bijbel dat wij van toepassing achten voor hedendaagse gelovigen. Bijvoorbeeld, degenen die geloven dat de instructies uit Leviticus 11 de waarheid zijn, zullen de voedselwetten in acht nemen. Degenen die geloven dat Leviticus 11 is afgeschaft door onze Messias, of geloven dat deze instructies alleen voor Joden gelden, zullen Leviticus 11 niet in praktijk brengen. Dus vandaag de dag zien we een scherp contrast tussen de gelovigen die de Bijbel schreven en getuigden van hun geloof en degenen die beweren dat ze alles wat in de Bijbel staat geschreven geloven. Wanneer is deze tweedeling ontstaan?

Wanneer zijn de gelovigen anders gaan kijken naar de manier waarop onze Messias, de apostelen en Paulus het geloof in praktijk brachten? Zoals we net hebben gelezen, lijkt Petrus te suggereren dat de eerste fase van dit schisma al snel begon. Hij zei dat mensen wetteloze wegen begonnen te volgen vanwege hun onbegrip van de brieven van Paulus, waar hij vervolgens voor waarschuwt.

2 Petrus 3:17

U dan, geliefden, omdat u dit van tevoren weet, wees op uw hoede, zodat u niet door de dwaling van normloze mensen wordt meegeslept en afvalt van uw eigen vastheid.

Het is een zeer interessant gegeven dat de leiders van de vroegchristelijke kerk heel open waren over deze verandering. Ze gaven volledig toe dat ze zich distantiëerden van wat de schrijvers van het Nieuwe Testament in praktijk brachten. Ze namen afstand van een zeer specifiek gezelschap; Onze Messias, Paulus, Stefanus en elke andere schrijver van de Bijbel die tot de Nazareners, de Sekte van de Weg, werden gerekend.

Handelingen 24:5

Ons is namelijk gebleken dat deze man (dit gaat over Paulus) een pest is en iemand die oproer verwekt onder al de Joden in heel de wereld, en een vooraanstaand persoon is binnen de sekte van de Nazarenen.

Deze groep beoefende en geloofde en leerde alles wat in de Bijbel stond als waarheid en relevant voor alle gelovigen. Paulus legt een paar verzen later uit wat het betekent om een “kopstuk van de Nazareners” te zijn.

Handelingen 24:14

Maar dit erken ik voor u: dat ik volgens de Weg die zij sekte noemen, op die manier de God van de vaders dien, en dat ik alles geloof wat er in de Wet en in de Profeten geschreven staat.

Ironisch genoeg, had Paulus degenen van “De Weg” vroeger vervolgd.

Handelingen 9:1-2

Saulus nu, die tegen de discipelen van de Heere nog steeds brieste van dreiging en moord, ging naar de hogepriester toe en vroeg van hem brieven voor Damascus, gericht aan de synagogen, opdat, als hij er enigen zou vinden die van die Weg waren, zowel mannen als vrouwen, hij die geboeid naar Jeruzalem zou brengen.

Leiders van de vroege christelijke kerk erkennen dat ze zich distantiëren van het geloof en de wegen van de Nazareners en in plaats daarvan een nieuwe naam en nieuwe overtuigingen aannamen. Ze bedachten een concept waardoor niet-Joodse christenen in één vakje terecht kwamen, ze hoefden niet de hele Torah in acht te nemen; en de Nazareners stopten ze in een ander vakje, zij moesten wel de hele Torah naleven.

Hier volgt een korte lijst van een aantal mensen uit de Bijbel die worden gerekend tot de volgelingen van "de Weg van de Nazareners" in de eerste eeuw.

“Weg van de Nazarener” (Leven volgens Torah): Jesoeja (Jezus) onze Messias, Mattheüs, Markus, Lukas, Johannes, Jakobus, Petrus, Paulus, etc.

En vervolgens een lijst met namen van gelovigen uit de Bijbel die zich niet hielden aan de volledige Torah:

Niemand

Het idee of de overtuiging dat de gelovigen niet langer de Torah, die door Mozes werd geschreven, hoefden te onderhouden (zoals die door ieder ander werd onderwezen en beoefend), was een uitvinding die door de vroege christelijke leiders werd toegegeven. Dit betekent dat er vanuit de Bijbel niet wordt geleerd dat de Wet van God is veranderd. Het werd zodanig gebracht, dat niemand hen ervan zou kunnen beschuldigen dat ze “Joods” waren geworden. Geloof je ons niet? Ze geven het zelf toe.

De vierde-eeuwse “kerkvader” Epifanius geeft een gedetailleerde beschrijving;

“Maar deze aanhangers van de sekte...noemden zich niet Christenen --maar “Nazareners,” ... Hoewel ze gewoon volledig Joods zijn. Ze gebruiken niet alleen het Nieuwe Testament, maar ook het Oude Testament, net zoals de Joden doen ... Ze hebben geen afwijkende opvattingen, maar belijden alles precies conform de Wet en de Joodse gebruiken--met uitzondering van hun geloof in de Messias, zoals u gelooft! Want zij erkennen zowel de opstanding van de doden als de goddelijke schepping van alle dingen, en verklaren dat God één is en dat Jezus de Messias Zijn zoon is. Ze zijn geschoold in nauwkeurig Hebreeuws. Want onder hen worden de volledige Wet, de Profeten, en de... Geschriften... in het Hebreeuws gelezen, net zoals de Joden dat doen. Ze zijn anders dan de Joden, maar alleen in het volgende anders dan de Christenen; Zij zijn het niet eens met de Joden omdat ze tot geloof zijn gekomen in de Messias; maar aangezien ze nog steeds belemmerd zijn door de Wet--de besnijdenis, de Sabbat, en de rest--zijn ze het niet eens met de christenen.... het zijn gewoon Joden.... Ze bezitten het Goede Nieuws volgens Mattheüs volledig in het Hebreeuws. Want het is duidelijk dat ze dit nog steeds bewaren, in het Hebreeuwse schrift, zoals het oorspronkelijk werd geschreven.” (Epifanius; Panarion 29)

We leren de volgende dingen:

1. De Nazareners (zoals Paulus) hielden zich aan het volledige Woord van God. Ze veranderden de Wet van God niet.
2. De Nazareners kwamen ervoor uit dat ze onze Messias Jesjoea beleden en volgden.

Denk even na over de betekenis van dit alles. De veronderstelde “kerkvaders” gaven toe dat zij opzettelijk afweken van het geloof van de nieuwtestamentische gemeente. Paulus werd de “leider van de Nazareners” genoemd. Dit betekent niet alleen dat Paulus zich hield aan de Torah, maar dat iedereen die Paulus volgde en door Paulus werd onderwezen ook de Torah bestudeerde en naleefde.

De “kerkvader,” Hiëronymus (4e eeuw), beschreef deze Nazareners als degenen “...die de Messias op een zodanige wijze aannemen dat ze nog steeds de oude Wet naleven.” (Hiëronymus; On. Is. 8:14).

In een brief aan Augustinus, doet Hiëronymus een geweldige bekentenis met betrekking tot de Nazareners.

"De kwestie in het debat, derhalve, of liever gezegd uw mening ten aanzien van dit alles, wordt als volgt samengevat: Sinds de verkondiging van het evangelie van Christus, doen de gelovige Joden er goed aan de voorschriften van de Wet na te leven, dat wil zeggen door offers te brengen zoals Paulus deed, zoals het besnijden van hun kinderen, zoals Paulus deed in het geval van Timotheüs, en het houden van de Joodse Sabbat, zoals alle Joden gewend zijn te doen. Als dit waar is, dan vervallen wij tot ketterij ... [van degenen die] ofschoon zij in Christus geloven, vervloekt zijn door de vaders voor deze ene fout, dat ze de ceremonies van de Wet vermengen met het evangelie van Christus, en hun geloof beleden alsof het nieuw was, zonder het oude los te laten. ... In onze tijd bestaat er een sekte onder de Joden in alle synagogen van het Oosten, die de sekte van de Minæans wordt genoemd, en zelfs door de Farizeeën wordt veroordeeld. De aanhangers van deze sekte zijn algemeen bekend als Nazareners; ze geloven in Christus, de Zoon van God, geboren uit de maagd Maria; en ze zeggen dat Hij die geleden heeft onder Pontius Pilatus en weer opstond, dezelfde is als degene in wie wij geloven. Maar terwijl ze verlangen om zowel Joden als christenen te zijn, zijn ze noch het ene noch het andere. Daarom smeed ik u, die denkt te zijn geroepen om mijn kleine wond te genezen -die zogezegd niet meer is dan een speldenprik- om uw vaardigheden te wijden aan de helende kunst van deze pijnlijke wond, die werd geopend door een speer gedreven met voortstuwende kracht. Want de aansprakelijkheid van degene die de verschillende meningen van de kerkvaders in een commentaar op de Schrift uitstalt, staat in geen verhouding tot de schuld van degene die de meest verderfelijke ketterij opnieuw in de Kerk brengt. Dan is er voor ons echter geen alternatief dan de Joden te ontvangen in de Kerk, samen met de gebruiken die door hun Wet worden voorgeschreven; als er op korte termijn kan worden aangetoond dat het voor hun geoorloofd is om binnen de Kerken van Christus vast te houden aan de gebruiken die ze vanuit de synagogen van Satan gewend zijn, dan zal ik mijn mening geven over de kwestie: zij worden geen Christenen, maar maken ons tot Joden. (Hiëronymus; Brief 75)

1) "Minæans" lijkt een Latijnse vorm van het Hebreeuws (MINIM) (enkelvoud is MIN), een woord dat in modern Hebreeuws 'afvalligen' betekent, maar oorspronkelijk een acroniem was voor een Hebreeuwse zin die 'Gelovigen in Jesjoea de Nazarener' betekent.

Hiëronymus herhaalt wat Augustinus over de Nazareners zei, "Sinds de verkondiging van het evangelie van Christus, doen de gelovige Joden er goed aan de voorschriften van de Wet na te leven, dat wil zeggen door offers te brengen zoals Paulus deed, zoals het besnijden van hun kinderen, zoals Paulus deed in het geval van Timotheüs, en het houden van de Joodse Sabbat, zoals alle Joden gewend zijn te doen.." (Hiëronymus; Brief 75 Hiëronymus aan Augustinus)

Hiëronymus reageert door het volgende over de Nazareners te zeggen, "ook al geloven ze in Christus, door de [kerk] vaders werden ze vervloekt voor deze ene fout, dat ze de ceremonies van de Wet vermengen met het evangelie van Christus, en hun geloof vestigen op dat wat nieuw is, terwijl ze zich aan het oude vasthouden." (idem)

Met andere woorden, Augustinus en Hiëronymus vertellen ons dat de Nazarener doctrine, dat de Torah nog steeds moet worden nageleefd, begon met “de verkondiging van Christus”, een doctrine die door Paulus werd verkondigd, maar die door de “kerkvaders” van het Christendom als onjuist en ketterij werd beoordeeld. Ja, ketterij, hoewel dit is wat Jesjoea in praktijk bracht en ook Paulus en alle andere schrijvers van de bijbel onderwezen.

Dus, volgens de ‘kerkvaders’ begon het Nazarener Judaïsme met de Messias en met Paulus, en het niet-Joodse Christendom begon, toen de ‘kerkvaders’ het Nazarener geloof verworpen als een fout. Dus worden ons twee opties voorgelegd - twee mogelijke wegen.

We kunnen de leer van de veronderstelde “kerkvaders” geloven, die Paulus, maar ook onze Messias leerde en in praktijk bracht, tot ketterij verklaren, **OF** we kunnen eenvoudig geloven wat de schrijvers van de bijbel in praktijk brachten, onderwezen en schreven, als onderdeel van ons geloof. De nieuwe religieuze uitvindingen van mensen of het eeuwige onveranderlijke Woord, dat onze Messias ons als voorbeeld gaf.

We hopen dat je van dit onderwijs hebt genoten. En vergeet niet om alles te onderzoeken.

Sjalom, dat Jahweh u mag zegenen in uw wandel in het volledige Woord van God.

Voor meer informatie of andere studies, verwijzen wij je naar onze website www.testeverything.net

EMAIL: Info@119ministries.com (USA); info@119ministries.nl

FACEBOOK: www.facebook.com/119Ministries; www.facebook.com/119ministriesnederland

WEBSITE: www.TestEverything.net & www.119ministries.nl

TWITTER: www.twitter.com/119Ministries# (USA)